

האדרא רבא קדישא

פניא, אמר רבי שמעון ליהוּריא, עד איקות נייח בקוניא דתר פסקא,
בקטב (הלהי קי' קס) עת לעשות ליהוּה ה' ברוך יופין
יעירין, ובאיי דחוּקא דשיק, ברוזא קאיי כל' יוא, ומחייבי סקלא
יעירין איטן, ואיבחוּ בשולי (נ"א בטני) קרקא, לא אשכחן ולא גען
לאן אמר איזלן גאה דאות.

מתוק מדבר

פניא למדן גדריםל, אפר רבי שבקנוּן ליהוּריא מהר די שמון להגדים, (מהר
הדי שמון ר' ר' קובל נלעדרן מוד נס אדרין, פסחים טום זזערת הנדרס זטט
טהוניס גמלת הסדרון) (ס"ג) עד איקתי נייח בקוניא דיד פסקא עד ממי מאכ
ולמוד לה קדום פסקיות נסחים קוס מעוד לה, אך טו פדר פסקיות קודם
סוקין בען טמוד ר' מה ו' מה, ו, כל' טמאות פאמש פלופיס תלי טמאות
זז גה כהו טמך, ותמר פל' כה' אין סדרין דלאמו וננה לה פאהות מ'ך
טאוי פטהופיס מהו טמאין, ותמר ר' טס און ליל' נלעת פאהות טאס ככבוד
כל' פלא, מהל' קחיב את לא' קשיות ליהוּה ה' ברוך תזקיך (טאנ' זט פאהת לאל' זט
ק' זט') כל'ו ר' ט' ג' נס' טעה, כי יופין זעירין לוי פאי סול' קלחס,
ובאיי דחוּקא דשיק ואס'ת' פאמל' פאה על מל' דוקן וטוק ר' מה אל' ט' פ' זט'
ישקון גהוּה, וועד קדריא אאר' ג' יופא כה' מכיר כל' יוט' מה' ט' טס גה' ר' גה'
טעלבונס כל' פלא, וט' ג'ו' כל' מה' מטאיל נפאנ' נסחים הארכו, כי ביהוּריא דחוּקא
פלירס טהוּס לא זי' פטנטס לא' ג'ו' מה' דוד פטלון דט' אמל'ס סנקראט' זט'
טפוחן קרטען, ויל' טאס יושטס לך' לא' מה' דוד פורוּת אט' זירדרין איטן
סס מושטס, ואיבחוּ קשוריַי קראא וט' ט' פידן צאנפלי ט�וּן גה' עולם טאָס ופְּלָטָס
ססמהה, כל'וּר און' גאנטו טין' גטעמ' פאהות, א' אאנזען ז' לא ז'ערן ג' א' אט'
איזין פה דיאוּת' וינגענ'וּ כה' ליט' מאניסס וויאס יונטס גה'וּן ג' ליט' מוקט
יל'וּ מדריכי סקתוּן.